

Przedszkole

W przedszkolu naszym nie jest źle,
Zabawek mamy tutaj w bród;
Po całych dniach bawimy się
W coraz to inny trud.

Pani nam przypatruje się –
Pilnuje gdzie zabawy kres;
W przedszkolu naszym nie jest źle,
Kiedy się grzecznym jest.

Bo jeśli nie – zaraz po pupach, po pupach, po pupach biją nas
I krzyczą – patrz szcze- patrz szczeniaku gdzieś ty wlaź,
Albo po łapach, po łapach, po łapach trzepią i
W kącie się łyka łyzy.

Za oknem tyle światła lśni,
Do szyby więc przyciskam nos...
Wszystkim zachwyciłbym się gdy –
Gdyby nie Pani głos.

Bo mamy w pociąg bawić się –
Pani nas ciągnie tam i tu,
I chyba sama nie wie gdzie,
Powtarza tylko: czu-czu-czu...

My za nią przewracając się
I na zakrętach lecąc w bok,
Patrzemy jak się pociąg rwie,
Krzyczymy czu-czu, gubiąc krok.

A Pani ciągle biega i
Za Nią już tylko jeden, dwu,
Bo reszta pod ścianami tkwi
I leżąc krzyczy: czu-czu-czu!

Pani się zatrzymuje zła,
Pierwszego z brzegu łapie i –
Tym pierwszym zwykle bywam ja,
Bo jestem krnąbrny oraz zły.

Więc zaraz da mi, da po pupie, po pupie, po pupie zbije mnie,
Krzyżąc – czemu szcze- czemu szczeniaku nie bawisz się,
A ja z pociągu, z pociągu wypadłem tylko i
W kącie połykam łyzy.

Lecz nic nie mówię – cóż to da?
Coś tylko we mnie w środku drży;

W kąciku siedzę cicho sza,
Myślę że smutno mi.

Lecz z czasem minie też i to;
W przedszkolu naszym tak już jest,
Że zapomina się tu zło,
Tu troskom szybki kres!

Więc znów bawimy wszyscy się
Pod czujnym okiem Pani, i –
W przedszkolu naszym nie jest źle!
(Szczególnie, gdy się śpi!).

Jacek Kaczmarski

Tekst, muzyka: Jacek Kaczmarski